

դէր, անոնք բերկրալից ուրախութեամբ լեցուեցան, և ան բերաւ զանոնք այն տեղը ուր էր Մանուկը: Մոգերը լսած էին Բաղասամի պատմութիւնը՝ որուն համաձայն թէ «Վերագոյն է թագաւորութիւն նորա քան ՂԳօգայն, այնու օրինակաւ զիտացին զնա թագաւոր, և այն զի ասաց թէ ծագեսցէ աստղն Յակոբայ, նովաւ զիտացին ճանաչել զնա Աստուած, և եթէ նընջեսցէ որպէս կորիւն առիւծու, և որպէս զառիւծ իմացան զթաղումն նորա»: Այս պատճառաւ արեւելքէն մոգերը հետեւնին բերին ինչ որ պէտք էր, եւ խոնարհելով երկրպագութիւն ըրին անոր ու իրենց գանձերը բանալով խոնկ մատուցին՝ որպէս Աստուծոյ, ոսկի՝ որպէս թագաւորի, եւ զմուռս՝ աշխարհի վերկութեան համար մեռնելու պատրաստուած ըլլալուն» (Տե՛ս Զեռ. Թ. 918):

ե) Ս. Ծննդեան աստղին առանդութիւնը ըստ Ս. Ներսէս Ծնորհալիի. — «Աստղին համար ըսենք թէ ի՞նչ պատճառաւ երեցաւ, թէ արդարեւ աստղ էր թէ կերպարանք, այդ իրողութիւններէն ցոյց կուտար թէ զօրութիւն մը ունէր: Բայց ան բնական աստղերէն չէր, այլ նոր և զարմանալի, ինչպէս որ ան յայտնի է իր գնացքէն, վասնզի օրէնք չէր որ աստղերը այդպիսի գնացքով ճամբորդութիւն կատարէին՝ մարդու ընթացքին համեմատ երթալու, կենալու, երեւալու և ծածկուելու, որովհետեւ անիկա՝ երբ մոգերը կը գնային՝ կը գնար, եւ երբ կը կենային՝ կը կենար իբր «զսիւն ամպոյն(*)» որ Իսրայէլի որդւոց պէտքին հա-

(*) Ճիշդ այս բառերն են որ կը յիշատակուին սոյն շարականին մէջ. «Անմարմնական հոգեղինացն երգակցելով բոցեղէն փայլմամբ, քափանցիկ հրածին ամպոյն սիւն զօրծեալ յայրին. այսօր դասակից եղեն հովիւքն հանդիսի վերնոյն»: